

[Holstein.]

Socialdemokraterne angribe det konservative Folkepartis to Præster for daarlig Kristendom og for manglende Kristendom, hver Gang vi havde et Forsørgelseslovforslag til Behandling. Jeg synes, at de Herrens Socialdemokrater efterhaanden har gjort Kristendommen til socialdemokratisk Socialpolitik. Vi ser den ogsaa mere og mere i visse Kredse blive gjort til Folkeforbundspolitik. „kulturel, videnskabelig og fredsvenlig“. Til sidst ender det vel med, at ogsaa Frihandels- og Mestbegunstigelsestraktater bliver et kristeligt Krav, for der skal jo ikke være Krig i Verden, heller ikke Handelskrig. Frihandel, Toldpolitik og Mestbegunstigelsestraktater, som Socialdemokratiet nu er blevet Tilhænger af og praktiserer lige saa godt som nogen Venstregering, er for Resten Retter, som Socialministeren glemte at opføre paa den righoldige Menu. Jeg synes, at hele den Opfattelse af Kristendommen, som de ærede socialdemokratiske Ordførere gør gældende, er i høj Grad godtkøbs og i høj Grad misforstaaet. Oldkirkens Kristendom var vidt, vidt forskellig fra moderne Socialpolitik, fra det, som jeg med en Forvrængning af Stuart Mills „Velfærdsmoral“ — en Forvrængning, som er godt i Gang med at blive praktiseret — kunde kalde: Moral, grundet paa det materielle Nytte- og Lykkeprincip, paa gensidigt Brødnid og den størst mulige sociale Ansvarsløshed for det størst mulige Antal Medborgere. Nej, Kristendom i Oldtiden var noget ganske andet end overfladisk Socialpolitik. Nu skal jeg villigt tilstaa, at jeg er ikke nogen Ynder af Præster som Institution. Jeg kan forfærdelig godt lide mange Præster personlig, men som *Institution*, som *Geistlighed*, som *Hierarki* holder jeg ikke af dem. Kristendommen er ogsaa i den Henseende i alt for høj Grad blevet Præster, og det er baade for lidt og for meget, men jeg tror, at ifølge Kristendommens Stifters oprindelige Lære var Kristendommens inderste Væsen og Kærne vidt, vidt forskellig fra det, som de ærede Medlemmer Hr. Bombholt og Hr. Lundberg nu overfor det konservative Partis Præster vil gøre til Kriterium for, om de er gode Kristne eller ikke. Det er rent ydre, politiske, sociale Foreteelser, som de gør til Kendemærke for, om en Mand er en god Kristen eller ej, medens Kristendommen oprindelig var ment som en aandelig Indstilling, en Tilstand, overfor hvilken alle disse Spørgsmaal er ganske irrelevante.

Jeg vil dernæst gerne sige til den højtærede Socialminister, at jeg er saa fuldkommen enig med ham i, at den Lovgivning, vi har i Øjeblikket paa det Omraade, vi her forhandler om, er ikke alene pinegal, men den er oprørende gal. Da de daværende Regeringspartier i 1927 ophævede den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse, gik jeg imod det sammen med den eneste konservative Folketingsmand, som hævdede sin Røst imod denne Foranstaltning, Professor Axel Møller. Professor Axel Møller henviste til, at hvis man ophævede den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse og ikke fik andre Garantier, vilde Resultatet blot blive, at man lagde forøgede Byrder paa Kommunerne, og at vi vilde faa et Hjælpekasseunderstøttelses-Uvæsen i Kommunerne, som vi hidtil ikke havde set Sidestykke til, og derfor vilde han ikke have noget med denne Foranstaltning at gøre; skønt — i Lighed med, hvad jeg tidligere paa Dagen har fremhævet — Erhvervenes Koryfæer havde anbefalet denne Foranstaltning, dristede Professoren sig alligevel til at gaa imod, og jeg fulgte Professoren. Og jeg synes, Erfaringerne bagefter har vist, at han saa rigtigt. Jeg beklager det, og jeg beklager, at det ikke er lykkedes hverken at naa til en bedre Ordning paa Arbejdsløshedslovgivningens eller paa Hjælpekasselovgivningens Omraade, end Tilfældet er. I England har en konservativ Regering for længst ophævet Begrebet ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse, det, der kaldes extended benefit, men vel at mærke, de paagældende kan paa ubegrænset Tid faa Arbejdsløshedshjælp af den store Arbejdsløshedsfond. Naar Arbejderen har betalt sine contributions, sine Bidrag, 12 eller 13 tror jeg, det er, i Løbet af to Aar, saa har han dermed Ret til Arbejdsløshedsunderstøttelse, saa længe han er paaviselig uforskyldt arbejdsløs, og hvorledes Begrebet „uforskyldt Arbejdsløshed“ skal forstås, er der udtrykkelige Regler for i Loven, og dette er nærmere udformet i administrative Anordninger. Hvor man har Arbejdsløsheden som kronisk Fænomen inde paa Livet i et saadant Omfang, som man har det i England, hvor f. Eks. store Kulminer har maattet standse paa Grund af økonomiske Forhold ude i Verden, som man ikke er Herre over, saaledes at Tusinder af sagesløse Arbejdere er blevet arbejdsløse i Aarevis, Arbejdere, som har deres Boliger ved Minerne, som man ikke kan flytte rundt med i hele Landet med Koner og Børn og give andet Arbejde med tilsvarende Løn, Fagarbejde,